

ספר

טבור הארץ

כולו ידבר מעיה"ק **טבריא** ת"ו, שיושבת
בשיבורה של ארץ ישראל (מגילה' ע"א).
בו יבואר גודל שבחי' ומעלותי' איכותה
וגדלותה, ובתי כנסיותי' בימים הקדמונים
מקום תחנונה וגלילותי', חכמי' ורבני',
וקורותי'. מרחץ חמי טבריא. ים כנרת
חומתה. בארה של מרים. קברות הקדושי'
הנתונים בסביבותי' זכותם יעמוד לנו
לעד א'.

חובר מאת הרה"ג

ר' משה פליערס הי"ו

נדפס

בהוצאות הישיבה הגדולה והרוטמה

ישיבת אור תורה

אשר תופיע בעיה"ק **טבריא** ת"ו

נדפס בשנת תרס"ו לפ"ק

גא' עכ"ל. וא"כ נמלא דהגא' סותר עלמו בזה, ואפשר דהם שנים ול"ע:

י' ר' ירמיה' קבור בטבריא, כמ"ס בשער הגלגולים הקדמה ל"ז וז"ל, לדרוס של טבריא בלכתך אל מרחלאות של המים חמין (חמי טבריא) יש שם קצרות הדיקים רחוקים זה מזה ואינם במקום אחד, וכבר הוזכרו שמונתם בספר היחוס, והם ר' מאיר ור' ירמיה' דאפקוהו מבי' מדרשא על ששאל אותה שאלה זרה, והוא סתם צבי ר' ירמיה' הנו' בתלמוד, ועוד ג' לדיקים אחרים איני זוכר שמונתם עכ"ל. ובס' חיצת ירושלים במאמר גולה תחתיות כתב וז"ל, והנה כשהולכים מזה"ח להלן לדרוס לחמי טבריא ערס שבאין להחמין קרוב לשם יש גל אבנים בלד הדרך אומרים העולם כי שם קבור ר' ירמיה' מעומד, וכן איתא בירושלמי מס' כלאים עי"ש. ובמא"י כתב סמוך לחמי טבריא קבר ר' ירמיה' ליונו מעט אבנים שחורות עכ"ל. והנה מ"ס דאיתא בירושלמי כלאים דר' ירמיה' קבור מעומד אינו כן, דהכי איתא שם פ"ט ה"ג ר' ירמיה' מפקד אלבישוני חורין חפיתין (לצנים מגוהלין) אלבישוני בנרסי והבין מסנאי ברגליו וחוטרא בידי ויהבוי על סטרא חין אתא מסיחא אחא מעמד ע"כ. וא"כ לזה להניחו על לוו לא מעומד:

ובב"ר פ"ק איתא בשינוי מעט, ר' ירמיה' הוה מפקד ואמר אלבישוני מאנין חורין חפיתין ואלבישוני דרדסאי והבין חוטרא בידי וסנדלאי ברגלי והבו יתי על אורחא, דאם אתצעת אחא קאים, ופירש במ"כ דלזה להלבישו בכלים לצנים ששפתי החלוק על הורעות יהיו נכפלים ומתוקנים לאחוריהם, דרדסאי פ' בתי שוקיים, ותנו מקלי בידי ומגעלי ברגלי ותנו אותי על הדרך כלומר שיקברוהו סמוך על הדרך שאם יבקשו אותי לעמוד לימות המשיח באעמוד מוכן ומזומן. ועיין בס' שער החלר סי' קי"ז שהביא בשם יד יוסף מה שפירש מאמר זה ע"ד דרש עי"ש. והנה בב"ר הנו' איתא, דליוה שיניחו אותו אלל הדרך וכן היא היוז מקום קבורתו סמוך להדרך זיע"א:

יא רבינו הרמב"ם ואביו ר' מיימון ז"ל קבורים בטבריא כמ"ס

בשער הגלגולים הקדמה ל"ז וז"ל, מחוץ לטבריא כו' תלך עוד משם

מבור הארץ

משם ללד מערב החלר ושם ליון אחד ושם קבור הרמב"ם ואציו ז"ל כמו שאומרים העולם עכ"ל, וכ"כ הכפאור ופרח פ' ע"ז עיי"ש. וכ"כ בטה"ד ח"א בשם גא"י וז"ל, קבורה הרמב"ם בעצריא לפני העיר בלפון עכ"ל. כתב בס' חיצת ירושלם בשם ס' תיקון יששכר וז"ל, הרמב"ם נולד בשנת ד' אלפים שמונה מאות ל"ג לילירה, ומי ע"כ שנה, ובשם הגדולים כתב דמלא בכוף פי' ר"ה להרמב"ם ז"ל מכ"י נכדו הנגיד ר' דוד זל"ל שגולד בשנה הנו' ונפטר ד"ה תתקס"ג נמלא חי שבעים שנה. ובש"ק כתב בשם קונטרס ישן דאציו ר' מיימון לא רלה לקחת אשה עד שהגידו לו בחלוס כמה פעמים שיקח לאשה בזה קלצ פלוני, ויקח אותה ומהר ותלד לו הרמב"ם ומתה בלידה, ואח"כ נשא אשה אחרת והי' לו בנים, והרמב"ם הי' קשה ההבנה מאד, שמעט רלון הי' לו בלימוד, ואציו הי' מכהו עד מאד וקראוהו בן הקלצ וגרשוהו מבתו, והרמב"ם הלך לו לביהכ"נ וישן ויקץ ומלא עלמו נהפך לאיש אחר, וברח מפני אציו והלך לר"י בן מג"ש ללמוד והפליג להתחכם, ואחרי ימים רבים שב לבית אציו, וביום השבת דרש דברים נוראים, וקמו אציו ואחיו וישקוהו וקבלו בספ"י:

הרמב"ם. גבורותיו מי יספר, ושבתו מי ימלא, חכמתו נורא מאד, שהי' חכם בכל החכמות שבעולם, והעיד הרמב"ן באגרת החמדה שכל ארלות הימן החקינו והיו אומרים בקדיש בחייכון וביומיוכון ובחיי דמרגא הרמב"ם, וגם היום בכל גלילות מזרח ציוס שמחת תורה אומרים פטירת משה רבינו בפיוטים ע"כ. יום פטירת הרמב"ם הוא יום עשרים אחד שנה. עיין בטה"ד שכתב שנפטר במלרים וזכו אותו היהודים והמלריים ג' ימים וקראו זמן השנה נהי נהי', וביום ז' הגיע השמועה לאכסגדריא, וביום ח' לירושלם, ועשו מספד גדול וקראו לוס ועלרה, וקרא החזן תוכחת אס בחוקותי, והמפטיר קרא ויהי דבר שמואל אל כל ישראל וסיים כי נלקח ארון אקים. ואחר ימים העלוהו לא"י ופגעו לסטים וברחו העולים עמו והניחו הארון, והלסטים רלו להשליך הארון בים ולא יכלו בכל כחם להעתיקו מן הארץ והיו יותר משלשים איש, וכשראו כך אמרו איש אקים קדוש הוא, והלכו והבטיחו ליהודים שיוליכו למחוז חפלים והם לוו ג"כ אותם ונקבר בעצריא עכ"ל:

הרב